

Huissense Gilden Kroniek

Vitgave van het

Sint Gangulphusgilde

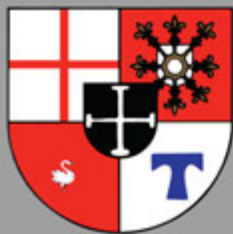
en het

Sint Laurentiusgilde

Binnen de stad Huissen

en het

Sint Jorisvendel



HUISSENSE GILDEN KRONIEK

De Huissense Gildenkroniek is een uitgave van het Sint Gangulphus- en het Sint Laurentiusgilde binnen de stad Huissen.

Abonnement Gildenkroniek:

Voor leden en buitengewone leden van de Gilden is de kroniek gratis.

Voor niet- leden: inlichtingen bij de redactie.

AFBEELDINGEN OP DE OMSLAG:

De wapens op de omslag zijn van beide Gilden.

Linksboven is het wapen van het Sint Gangulphusgilde afgebeeld en midden het wapen van het Sint Laurentiusgilde en als laatste het wapen van het kruisboogvendel Sint Joris.

COLOFON:

Eindredactie : J. Wannet

Redactieadres: Huissense Gildenkroniek,
Wieken 15,
6852 BR Huissen.

Email : kroniek@gildenuissen.nl

secretariaat Gilden: Mariaplein 14
6851 BP Huissen

Email: secretaris@gildenuissen.nl

Internet : <http://www.gildenuissen.nl>



INHOUDSOPGAVE GILDENKRONIEK

JAARGANG 23, NUMMER 03, DECEMBER 2010

Inhoudsopgave Gildenkroniek.....	1
Gildennieuws	2
Gildenarchief	7
Kruisboognieuws	14
350 Jaar Laurentius.....	16
Amsterdamse schutterij	18
Het st. Ganghulphusgilde in 1663	22
Geitenstoet Wilrijk.....	27
Gelderse Schutters Federatie	30
_____symposium Immaterieel erfgoed.	30
_____Jan Kønning geïnstalleerd.....	32
Het verhaal achter zilver (18.....	34
Uit het fotoarchief.....	37
Oktoberfeest Sittard.....	42
Sint Sebastianus	45
Nobele Orde van de Papegay.....	48
Kerstmis 2010	51

De volgende uitgave verschijnt medio Mei-Juni 2011



Aanleveren van teksten en foto's bij het redactieadres en wanneer mogelijk digitaal : Redaktie Gildenkroniek.

Kroniek@gildenhuissen.nl

De foto's uit deze uitgave zijn gemaakt of aangeleverd door de Huissense Gilden tenzij anders vermeld.

GILDENNIEUWS

De laatste uitgave van de Gildenkroniek. In december kijkt men vaak terug naar het afgelopen jaar.

We kunnen wel stellen dat 2010 een druk maar wel succesvol jaar is geweest. Amsterdam, Sittard, Antwerpen hebben we bezocht. Meegewerkt aan de eerste Gildedag sinds 1908 in Amsterdam. Een grote jubileum Umdracht, al meer dan 450 jaar!! Dat is niet onopgemerkt gebleven. Monseigneur W. Eijk uit Utrecht heeft ons Gildenboek getekend en wellicht zit het erin dat de Gilden in 2011 bij de Wilibrordprocessie in Utrecht aanwezig zijn. In 2011 nemen we ook afscheid van onze oppergeneraal, Pastor Holterman.

Pastor Holterman gaat na 11 jaar onze parochie verlaten. In 2011 staat er nog meer te gebeuren, het 350 jaar bestaan van het Sint Laurentiusgilde. Dit zal groots worden gevierd. In het weekend van 27 tot en met 29 mei zal Huissen vol zijn met Gilden en schutterijen uit Gelderland, Brabant en Limburg. Een programma is al klaar, en de Gildenbroeders zijn druk bezig met de voorbereidingen. Het Lingewaard koningschieten zal door het Sint Sebastianus-schuttersgilde uit Gendt worden georganiseerd.



Kortom weer een goed gevuld Gildejaar gaan we tegemoet. Veel leesplezier, en zalige kerstdagen en op een goed Gildenjaar 2011. De redactie.

GILDENKRONIEK

De volgende kroniek verschijnt mei/juni 2011 met aandacht voor:
De jubileumfeesten van het Sint Laurentiusgilde, 350 jaar!

Beloken Pasen, oprichtingsdag van de Gilden en de huldiging van de jubilarissen,

en verdere bijzondere nieuwtjes over de Gilden.

Redactieadres: Huissense Gildenkroniek,

Wieken 15,

6852 BR Huissen.

Email : kroniek@gildenhuissen.nl

Raaijmakers
advocatuur

- **Personen- en familierecht**

Onder andere echtscheiding,
alimentatie, boedelscheiding

- **Erfrecht**

- **Ondernemingsrecht**

- **Incasso's**

Gratis kennismakingsgesprek

Geoningsingel 333a
6835 EM Arnhem
Postbus 4153
6803 ED Arnhem

telefoon 026-3883779
fax 026-3884957

info@raaijmakersadvocatuur.nl





GILDENTAMBOER:

Hilco Schutten

Op 23 oktober 2010 is Jayden geboren, zoon van Hilco en Inouschka Schutten.

De eerste foto met een trotse opa William.

William is tamboer, Hilco is tamboer en Jayden.....een kleine tamboer??

Babysite: HilcoenInouschka.kindjeopkomst.nl





AKTIVITEITEN 2011

8 januari Nieuwjaarsreceptie

30 januari jaarvergadering

10 april indoorvendelen Groesbeek

24 april Paasvuur

30 april Koninginnedag

1 mei beloken Pasen en Sint Gangulphusdag
huldiging jubilarissen

4 mei dodenherdenking

15 mei ledenvergadering,
stemmen of we wel of niet gaan schieten



27 mei begin feestweekend 350 jaar Sint Laurentius met receptie

28 mei vrije Gildendag met Gilden en schutterijen uit Gelderland,
Brabant en Limburg

29 mei Gilden en schuttersdag Kring Rijk van Nijmegen de
Betuwe

5 juni aanbestedingsvergadering beleg en ontzet

18 juni herdenking beleg en ontzet 1502

19 juni vogel en koningschieten

26 juni Huissense Umdracht



3 juli afrekeningsdag

2 augustus Huissense dag, kalender
verkoop

7 augustus Sint Laurentiusdag,
patroonsdag Sint Laurentiusgilde

21 augustus Lingewaard
koningschieten te Gendt.

27 augustus wereldrecord vendelen
in Nieuw Dijk

28 augustus kerkwijding

4 september Federatieve Gilden en
schuttersdag

22 september vleiskeure

23 oktober oktoberfeesten Sittard

16 november plechtige investituur
Nobele Orde

.. november ledenvergadering

10 december Huissen bij kaarslicht





GILDENARCHIEF

Jan Wannet

Bijzondere aanwinst voor het Gildenarchief.

Afgelopen juni kreeg ik een mailtje van dhr. Sanders uit de Huismanstraat, dat hij een boek had gekregen wat misschien wel interessant was voor de Gilden. Na een afspraak te hebben gemaakt ging ik nieuwsgierig naar dhr. Sanders. Bij het zien van het boek vielen me de ogen open. Als archivaris hoop je altijd op een bijzonder iets, dit boek is een van die bijzondere vondsten!

Het gaat om het boek: “HET JONGENS JAARBOEK” zesde jaar uit het jaar 1929.

Verhalen voor jongens uit die tijd, niet alleen avontuurlijk maar ook folklore.

Er staan verhalen geschreven door verschillende auteurs, zoals “het vangen van wilde olifanten”, De nacht van de komeet, Het mysterie van de Gouden Cobra, en VIERT ALLEN BLIJ VAN GEEST MET DE HUISSENSE SCHUTTERS HET GILDENFEEST.

Dit is geschreven door D.J. van der Ven, die ook de oude filmbeelden heeft gemaakt die we in het archief hebben. Dat zijn de filmbeelden van 1923. Hij beschrijft ook dat hij alles heeft vastgelegd op filmbeelden. De feesten in Huissen vielen wel in goede smaak bij D. van der Ven, dat blijkt dat hij verschillende jaren is teruggeweest in het oude stadje. Hij omschrijft zeer gedetailleerd het Beleg en ontzet zoals het toen gebeurde.



Citaat; *“Maandag 1 juli 1929 half drie, In den klammen druilenden motregen klinken de schoten klef-pafferig en de wolkjes blauwe kruitdamp drijven traag over den verre, pas gemaaide uiterwaarden.*

Maar hoog laait het vuur op, het spervuur dat knettert en sist over den weg, die van de Huissense bandijk loopt naar het looveer aan het pannerdensche kanaal. Commandant Derksen zwaait dreigen en vervaarlijk met zijn blanke sabel, de blauwe en rode vaanen wapperen in de suizing van den op en neerhaal der vendeliers en de muziek der aanvallende partij speelt krijgslustig, in naam van oranje doe open de poort.

De tegenpartij niet minder fel belust op het samentreffen met den ganschelijke niet gevreesden vijand laat haar blazercorps er tegenin schetteren het ieder jaar op de teerdag der gilden wordt gezongen:

lang leve de koning lang leve hij lang leve de koning met zijn hele schutterij.

Regelmatig heb ik dit wonderlijke gebeuren al mogen meemaken, vandaag 1 juli 1929, maandag 7 juli 1924, en ook op maandag 25 juni 1923 toen ik alle handelingen heb vereeuwigd in de zomerfilm van Neerlands volksleven.”

De eerste keer dat van der Ven Huissen bezocht kwam hij via het Malburgse veer naar Huissen.

Citaat: Toen ik het plaatsje binnenreed met mijn auto komende van het Malburgse veer was alles schier uitgestorven. Er hing al 't ware in de bochtige straatjes met de witgekalkte huizekes de voel- en tastbare rust van het slaperige middaguurtje, waarin tuinders en boeren plegen hun dutje te doen. Maar een doffe knal had ons tijdens onze dijkrit reeds van verre verkondigd, dat Huissen dien middag, evenals alle andere maandagmidagen na



Sint Jan in “staat van beleg”verkeerde.” Toen ik bij de herberg Peters op de dijk vroeg aan een oud mannetje wat er ging gebeuren kreeg hij als antwoord; Meneer, ge moogt wel oppasse da’zoe nie gevange neme want ut is oorlog hier vandennamiddag”.

Zeer gedetailleerd omschrijft van der Ven het gehele verloop van het “vuurvechten”.

Hij bezoekt ook het Gildehuis-vertrek in Huissen waar vele hardschreeuwende broeders de juiste samenstelling van het bestuur en koning- en keizershof duidelijk maakte.

In de hoeken waren blauwe en rode zijden vaanen geplaatst, en ook blonk het zilver van lange kapiteins en adjudantsstaven. Er waren ganzenroeren en buksen voor en achterladers, sabels en degens alles versiert met verlepte rozen en notenblad ter ere van het Sint Jansfeest.

Voor den aanval versterkte men de inwendige mens, waarbij ongeloofelijke hoeveelheden hardgekookte eieren werden gegeten. Sommigen dronken bier, anderen ranja of spuit want men wilde in allerbeste gevechtsconditie zijn.

Het looveer weg lag onder het geschutsvuur van de kattedoppen. Onopgemerkt door de buitenwereld speelt er ieder jaar dit spiegelgevecht af.

De brieven die de koeriers over en weer brachten zijn ook opgenomen in het boek. Soms schrijft van der Ven het in de spreektaal.

De brief van de Kleefsen naar de Hertog Gelre:



Wij wachten niet langer, we geven U nog een half uur de tijd nog te beslissen U over te geven, hongerlijers. Wij laten U doodhongereren, er behoeft geen bloed te vloeien.

Onze provisie is wel voor 4 jaar. Jullie kunnen nog geen week leven wij zijn goed met uwen toestand op de hoogte. Een van onze spionnen heeft alles bij verkend.

Wij vragen nogmaals om overgave. Zoo niet dan rukken wij binnen het uur op

Namens de hertog van Kleef.

Het vissen gebeurde in de Molenkolk, dezelfde plaats als het nu ook elk jaar plaatsvindt.

“Als de generaal blaast voor den aanval moeten eerst de gevangen visjes met notenblad en rozen aan de geweren sabels gebonden worden. De wildeman kreeg een spartelend visje in zijn mond wat buitengeoon griezelig eruit zag.”

Ook de Huissense molen wordt beschreven:

De Huissense molen is in 1557 zeer belangrijk geweest hongersnood, en het graan voor Arnhem en Nijmegen werd op deze molen gemalen.

Op zondag vond het koningschieten plaats en op maandag het beleg en ontzet.

Er werd ook aandacht besteed aan het koningschieten:

Theodorus Wilhelmus Kersten had de vorige dag voor den tweede maal koning geschoten zodat hij in 1924 en 1923 koning van het aloude Gangulphusgilde was.



De jonge of Laurentiusgilde had van vorst gewisseld, Jacobus Johannes Lippmann was zijn broer als koning opgevolgd.

Het “klein evertje” wordt ook genoemd: *“Op den dijk speelden wat kinderen en een groepje oude mannen stond er te klazieneren over de Sint Jansviering in hun jonge jaren, toen het nog heel anders toe ging en in het heetst van het gevecht “Klein Evertje” in het water werd geworpen. Sinds 27 jaar heeft dat niet meer plaats gevonden zoals koning Rotjers dit mij vertelde”*

Er staat een schat van informatie in over het verloop van de viering Beleg en ontzet.

Voor ons Gildenarchief een buitengewone aanwinst, waarvoor dank aan Dhr. Sanders die dit boek op een markt gevonden heeft. In de volgende kroniek zal er nog aandacht worden besteed aan de verhalen uit dit Jongensboek.

“Goat heel de wereld maor deur, meneer van der Ven, ge vindt nergens niet een tweede gild als het onze! getuigde mij een zeer oud familielid van het in Huissen sterk vertegenwoordigde geslacht Derksen.

“Zoolange we haore op ons hoofd hebbe, houden wij dit gebruik in ere voor Sint Gangulphus en Sint Laurentius!, aldus secretaris Hendriks.



VIERT ALLEN BLIJ VAN GEEST MET DE HUISSENSCHE SCHUTTERS HET GILDEFEEST

door

D. J. VAN DER VEN

(Met vijf fotografietoeken buiten den tekst)

Dat roepen de Huissemische jongens ieder jaar hun stadgenooten toe, wanneer zij aan het hoofd van den geestelijken gildenroet optrekken naar de feestweide, waar loog op de schietang de herten vogel worde geplaatst, welke zal worden afgeschoten door hen, die voor lief een jaar Koning van het gilde zal zijn. Omdat het vanden-onseke twee gilden teer: het gilde der oude gewoone mannen, die zich tot patroon hebben gekozen Sint Gengalphen en dat der jongelui, die onder het patroonschap van den Heiligen Laurencius naar den vogel schieten, zijn er ook twee vogels en twee herten kloten, met de beethenissen van Sint Jan vooruitgetrokken. Zoo geschiedde het seewen her op den Zondag na St. Jan en een geheerde het ook dit jaar waar op den dag, die als een kerst den feestelijken „saterdag“ voerregte, den dag waarop sedert onheugelijke tijden de gildebroeders on-ranen vroedijk „eren“ en de vanden-onseke striiden elkaar bekampen in de vanden-onseke St. Janseweide.

Maandag 1 Juli 1909, half 12. In den klammen, droelenden omklinden de schoten kief-puffig welken blauwe kruid damp deijven over de vuren, pas gemiddelde uiterwaas Maar loog hant en het weer op, het

weer, dat knettert en stiet dwars over den weg, die van den Huissemischen handlijk heert naar het Looweer aan het Pannerdonsche knoed. Commandant Dorken zwart deijgend een verraaslijk geeste blanke tubel, de blauwe en eende zijden vuren flappen in de mixing van den op- en aenhand der vandelers en de muziek der aarallende postij speelt krijschag:

„In naam van Oranje, doe open de poort,
De waterpas ligt voor den Briel!“

Maar de tegengestrij, niet minder fel-geheert op het sementstrijden met den er haer blaaswepje tegenin schietters, het inder jaar op „saterdag“ weer in Huissem als gildelid gezeegen:

„Lang leue de...“

De boekhouder deed zulks aan het tafeltje, waarop nog resten roggebrood lagen naast wat zout en eierdoppen in den door mij woordelijk overgenomen dreig-brief:

Aan de Commandant der
Vesting Huissen,

De vetzakken van de troepen aan 't Looweer verzoeken het bombardement niet te laten doorgaan, want als wij met onze wilde menschen komen oprukken, blijft er geen steen op de plaats veel minder menschenbloed, dus de kogels van uw geschut zullen niet baten, alles is bij ons uitstekend in orde.

Hierbij het portret van den hoofdman onzer troepen, voor deze man alleen slaat uw hele leger op de vlucht.

Namens de troepen
J. J. Lipmann
Geeneroal

(handteekening onleesbaar).

Tot besluit van dit dreigende epistel het goedmoedige postscriptum: „bewaar s.v.p. het portret.“

HET JONGENS JAARBOEK

DESE
JAAR



vissen in de molenkolk
bij de torenmolen van heijckmann



1929, links koning Laurentius H Remie, rechts koning Gangulphus F Rotjers



KRUISBOOGNIEUWS

Eind augustus zijn we naar een zomerstop van 3 maanden weer begonnen met schieten. We moesten weer aan de bak met schieten want de eerste wedstrijden kwamen al snel.

Tijdens de eerste wedstrijd, de kampioenwedstrijd in Roermond, wist Berthie Stegeman de 3^e prijs te halen. De andere schutters waren op dat moment in Wilrijk.

De drie districtenwedstijd in Loo leverde geen prijzen op voor de St. Joris leden. Maar het oefenen was niet voor niets geweest. De wintercompetitie is namelijk ook begonnen. De eerste twee wedstrijden werden in winst omgezet, maar helaas gingen de volgende twee wedstrijden verloren. Uiteindelijk werd de vijfde en zesde wedstrijd weer gewonnen. Hierdoor staan we op de tweede plaats. Wil je ons blijven volgen kijk op www.gkb gelderland.nl

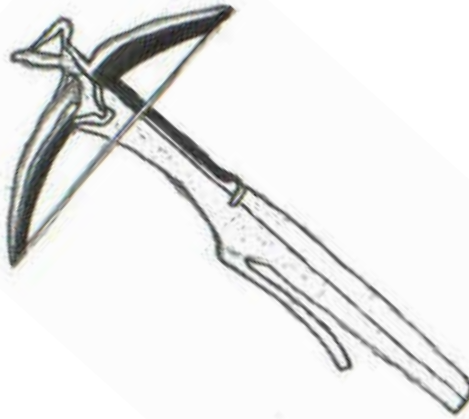
De eerste twee districtswedstrijden zijn ook weer begonnen. De eerste wedstrijd was in Bemmelen. Hier werd Tjebbe Kersten 3^e in de A-klasse en Ben Stegeman 1^e in de D-klasse. De tweede wedstrijd was in Duiven. Ook hier was er een prijs voor een St. Joris lid. Theo van Dam eindigde als eerste in de C-klasse.

Op zondag 28 november hebben wij de Provincienwedstrijd georganiseerd. Hier schieten de beste 12 schutters van de



provincie Gelderland tegen die van Limburg. De Gelderse schutters wisten deze wedstrijd met overmacht te winnen. Tjebbe Kersten eindigde met 194 punten als 4^e van de provincie Gelderland.

Op zondag 19 december 2010 organiseren wij de Koning der Koningenwedstrijd. De uitslag hiervan vindt u in de volgende kroniek.





SINT LAURENTIUSGILDE 1661-2011 350 JAAR LAURENTIUS

Stichting viering Gildenfeesten en Concoursen



In 1661 besloot de illustere keurvorst Friedrich Wilhelm von Brandenburg tot het oprichten van een ‘jong gesellen schutten compagnie’ ter ere van Laurentius, die samen met het Sint Gangulphusgilde de stad Huissen moest beschermen.

Dit betekent dat in 2011 het Sint Laurentiusgilde al 350 jaar bestaat. Al die tijd heeft het Sint Laurentiusgilde zich ingezet



voor de stad Huissen. Na 350 jaar is het wel tijd voor een welverdiend verjaardagsfeestje. Dit gaat dan ook groots gebeuren!

Het feest vind plaats op 27, 28 en 29 mei 2011 op park 't Rosendaal te Huissen. Dit wordt geen besloten feestje, maar een feestje waarbij verschillende bevriende gilden langskomen en waar de burgerij van Huissen van harte welkom is!

Op 27 mei is er 's avonds een jubileumreceptie waar relatief intiem het jubileum gevierd wordt met verschillende verenigingen uit Huissen en natuurlijk met alle (buitengewoon) leden en oud-leden van de beiden gilden.

28 mei is de dag van de Brabantse en Gelderse gilden. Voor deze dag zijn alle bevriende gilden uit Brabant en Gelderland uitgenodigd. Deze zullen die dag hun kunsten laten zien. Dit beloofd een uitbundige vertoning te worden!

Als 'jong gesellen schutten compagnie' is natuurlijk ook aan de jeugd gedacht. Vandaar dat er op zaterdagavond, 28 mei, een grote feest in de tent is met de alom bekende band Hike.

Zondag 29 mei komt de Kring Rijk van Nijmegen/Betuwe naar Huissen om het jubileum te vieren. Dat zijn zo'n 13 verenigingen die naar het Rijnstadje trekken. Ook dit beloofd een dag te worden met veel spanning en spetterende optredens.

Al met al een weekend dat je nu alvast vrij kan nemen! Het 350 jarig bestaan van het Sint Laurentiusgilde wordt een weekend om nooit te vergeten.



AMSTERDAMSE SCHUTTERIJ

Heroprichting Amsterdamse schutterij

'LEERMOMENTEN'

Rob van der Meer
Schutterij van Amsterdam

Beste Huissense Gildebroeders en -zusters,

De rekeningen zijn betaald, de gehuurde toiletten retour en er zit een nieuw raam in de kerk: hoogste tijd om Huissen te bedanken voor hun bijdrage aan de heroprichting van de Schutterij van Amsterdam.

Mede dankzij jullie is het een onvergetelijke dag geworden. Natuurlijk hadden we al eerder contact en bovendien samen een bijzondere dag beleefd in Amsterdam twee jaar daarvoor, maar de feitelijke heroprichting is toch wel heel bijzonder. 'Bijzonder' trouwens in meerdere opzichten; je denkt dat je aan alles gedacht hebt, maar toch...

Erg leuk om de, ondertussen, vertrouwde gezichten van Huissen te mogen begroeten. Dit keer in het Amsterdams Historisch Museum.

Ik hoop dat de koffie en krentenbollen goed gesmaakt hebben en dat er van beiden genoeg was. Een leermomentje voor ons was de koffieverstrekking: sommigen moesten iets te lang wachten op de volgende pot verse koffie.



Gelukkig bleef het bij een licht miezeren en tegen de tijd dat we op pad gingen werd het droog. En dat bleef het.

Ik geloof dat jullie iemand voorop hadden lopen die de weg gelukkig wist. Achteraf heb ik gehoord dat bij een paar andere verenigingen wel iets anders is gelopen. Letterlijk. Daar staat dan wel weer tegenover dat deze schuttersgilden meer van de stad hebben kunnen zien.

Vanzelfsprekend waren de genodigden erg te spreken over jullie verschijning. Deels natuurlijk te danken aan de indrukwekkende muzikale begeleiding door de tamboers.

Vanaf dat moment ben ik jullie een beetje uit het oog verloren, omdat je er dan achter komt dat ook op de dag van de heroprichting zelf nog duizend-en-één dingetjes ter plekke geregeld moeten worden.

Mensen met vragen over handboogschieten, een weigerende frituurwagen, watervoorziening, alles komt op je af. Weer een leermomentje.

Uiteindelijk beland ik achter de hekken bij de schietmast en word opgeslokt door de formaliteiten.

En dan, op het Moment Suprême, raakt de generator oververhit en weigert de microfoon. Net op het moment dat de burgemeester wil beginnen aan zijn toespraak. Groot leermoment!

En dat vervolgens de prille leden van de Schutterij bij het Koningsschieten niet eens de vogel kunnen raken, had zelfs ik niet van te voren kunnen verzinnen.



Als er door de schietmeester niet kloek en moedig was opgetreden om de (tijdrovende) hals, linker- en rechtervleugel te verloten, hadden we er waarschijnlijk nu nog gestaan.

Dit leermoment hebben we gelijk kunnen omzetten in daden en de eerste schietlessen hebben de leden ondertussen achter de rug.

Zodat we volgend jaar op de diverse banen ons mannetje/vrouwetje kunnen staan en met verve de eer van de stad Amsterdam kunnen verdedigen in jullie mooie stad Huissen.

Nogmaals bedankt en tot in mei!





P.S. De uitnodiging om te komen leren tappen laten we natuurlijk ook niet schieten.



HET ST. GANGULPHUSGILDE IN 1663.

(Oorzaken van twintig jaar non-activiteit)

Drs. J.H.F. Zweers

In de 17^e eeuw was het St. Gangulphusgilde nog wel actief als broederschap maar had toen al lang de oorspronkelijke functie van verdedigers van de stad verloren. Tussen 1550 en 1596 werd zes keer koning geschoten. Tussen 1603 en 1683 streden de gildebroeders elf keer om de eer. Vanaf 1603 tot en met 1618 werd vier keer geschoten, waarna het tot 1637 duurde vooraleer men weer koning schoot. Vanaf 1637 tot 1683 werd nog vijf keer koning geschoten en wel in 1644, 1649, 1654, 1657 en 1663.

In 1657 schoot Jan van Hees koning maar hij kwam in het voorjaar van 1663 te overlijden. Vanwege dit feit kwamen keizer Gerrit Gosens, de raadsheren en daarnaast de leden van de magistraat op 23 april 1663 bijeen. Men besloot dat men *voor dese reijs sal schijeten ijn een schijf*. De winnaar zou een zilveren beker krijgen ter waarde van acht of negen rijksdaalders. Ondanks het schijfschieten werd echter ook besloten dat men vast bleef houden aan het gebruik om op de *Papegaeij te schieten op een ander tijt*.

Dit laatste verdient enige toelichting. Twee jaar eerder, in 1661, was het St. Laurentiusgilde opgericht, met toestemming van keurvorst Friedrich Wilhelm van Brandenburg. De leden van dit gilde schoten op de schijf. De keurvorst was een voorstander van de oprichting van burgermilities die in tijd van oorlog in eerste instantie de verdediging van stad en land ter hand konden nemen. Een dergelijke militie is namelijk goedkoper dan een [staand] leger. Het schieten op een schijf is voor de training van de militie



beter dan het schieten op een hoog in de lucht aangebrachte vogel. De overheid bevorderde dan ook het schijfschieten door het geven van bepaalde belastingvoordelen. Het was dus waarschijnlijk daarom dat de gildebroeders van het St. Gangulphusgilde besloten om deze keer ook maar op de schijf te gaan schieten waarbij ze overigens wel vast wensten te houden aan hun traditie om ook nog te gaan vogelschieten. Het is overigens nergens gebleken dat men op een ander tijdstip nog op de vogel heeft geschoten. In 1663 werd bepaald, dat de koning gedurende de hele periode van zijn koningschap geen schatting hoefde te betalen. Wanneer een vrijgezel, die nog bij zijn ouders woonde koning werd, dan genoten de ouders vrijdom van schatting. Deze bepaling was opgenomen om het voor vrijgezellen aantrekkelijk te maken lid te worden van het St. Gangulphusgilde en niet van het St. Laurentiusgilde¹!

Naast deze bepaling werd nog een aantal andere artikelen vastgesteld, die erop duiden, dat men binnen de broederschap orde op zaken wenste te stellen. Zo werd in artikel drie bepaald dat de leden *eerlick ende vroom* moesten zijn en niet in opspraak mochten zijn geweest. Daarna volgt een wat merkwaardig aandoende bepaling. Ten aanzien van gildebroeders, die volgens een *redelicke oirsake, soo lichtveerdich* besloten hadden hun lidmaatschap te beëindigen maar later toch weer terug wilden komen werd bepaald dat men ze *niet wederom mogen aennemen*.

¹ Emile Smit, Het St. Gangulphusgilde van 1536 tot 189. In: J.H.F. Zweers, E. Smit en W.J. van Baal, *De geschiedenis van de Huissense gilden*. Huissen, 1986, blz. 10-25, blz. 15-16.



Er werd ook een bepaling opgenomen over *twist ofte meuterie*. Een gildebroeder die zich daaraan schuldig maakte *staen tot straf deser Stads Privilegien* alsmede aan de straffen die door de landsheer konden worden opgelegd. Wanneer een gildebroeder een vriend *mit ijt gelach* nam, dan moest hij ook het gelag van de gast betalen. In de zevende bepaling werd het begraven van overleden leden van het gilde geregeld. Alle gildebroeders moest komen *en helpen oeren mitbroeder eerlick [te] begraven*. Het geweer van de gildebroeder viel terug aan de broederschap of kon door de erfgenamen worden gekocht voor twaalf stuivers. In de achtste bepaling werd vastgelegd, dat de broeder mogen *vissen na ouder gewoonte*. De slotbepaling luidde:

Item dat des avonts naer thijen uhren als de Coninck mit sijn Raden naer huijs gekeert waren, sal het raethuijs toegedaen worden und een yegelick vande schutten sullen naer huijs gaen en naer thijen uhren sal niet meer getapt noch op de straeten gedanst worden²

Uit het merendeel der artikelen blijkt duidelijk, dat het gildefeest in voorgaande jaren uit de hand gelopen was en dat daaraan nu paal en perk gesteld werd. Niet alleen het zedelijk gedrag van de gildebroeders moest goed zijn, ook het meebrengen van niet-gildebroeders naar de gildebijeenkomst werd gereguleerd.

² Gemeentearchief Huissen – Oud Archief. Gildeboek van het St. Gangulphusgilde.



Opmerkelijk is de bepaling dat leden die de broederschap hadden verlaten daar niet in terug konden keren. De slotbepaling spreekt in deze boekdelen. Vroeger waren de feesten kennelijk behoorlijk lang doorgegaan en werd er ook nog laat – zelfs op straat – gedanst. Vanaf 1663 werd daaraan paal en perk gesteld. Om tien uur 's avonds moest het afgelopen zijn. Curieus is wel, dat de gildebijeenkomsten kennelijk toen werden gehouden in het stadhuis op de Markt.

Op maandag 14 mei; tweede Pinksterdag 1663 vond het koningsschieten plaats. Het feest kreeg een officieel tintje doordat richter Stephan van Herwaerden namens de keurvorst het eerste schot kwam lossen. Ook burgemeester Anthoni Looman richtte het geweer op de schijf. Peter van Essen werd die dag koning. Opmerkelijk is de aanwezigheid van de Huissense richter, omdat hij protestant was en normaliter niets met de plaatselijke katholieken van doen wenste te hebben en al zeker niet deel wenste te nemen aan door hen georganiseerde feesten. Mogelijk was hij door de Kleefse regering gestuurd om aan te geven dat men in Kleef tevreden was over het feit dat naar de schijf en niet op de papagaai werd geschoten.

Noch de nieuwe gedragsregels, noch de aanwezigheid van richter en burgemeester bij het koningsschieten mochten baten. Na 1663 ontplooidde het St. Gangulphusgilde twintig jaar geen activiteiten meer. Pas in 1683 werd de draad weer opgepakt omdat *Godt almaghtigh hadde beliefft den bloedigen oorlogh te veranderen in een Christelijcke Vrede*. Of dit de enige reden was, waarom het gilde twintig jaar stil lag valt gezien het bovenstaande te betwijfelen.





GEITENSTOET WILRIJK

Jan Giesen

Op zo'n 175 km rijden van Huissen ligt Wilrijk. Op 19 September trok daar voor de zesde keer de Geitenstoet door de straten.

De Geitenstoet bestaat uit 1.500 gekostumeerde deelnemers, tien choreografische groepen en twaalf originele praalwagens. Daarmee behoort de Geitenstoet tot de top drie van de stoeten in België. Wees daar maar blij mee. Maar het belangrijkste is natuurlijk dat van die 1.500 gekostumeerde deelnemers net als vijf jaar geleden en klein gedeelte uit Huissen komt.

“U wordt dan om 9.45 verwacht in “De Gouden Engel”. Waar we dan met de bus om 10.00 vertrekken richting Wilrijk.” stond in de e-brief die wij van de secretaris in onze digitale brievenbus hadden gekregen.

Ik heb die dag een aantal notities gemaakt. Een verslag van een dagje Geitenstoet

09:57 – “We zitten net in de bus, we gaan bijna vertrekken. Het is erg vroeg. Gisteren hebben we met een groep jongeren een bezoek gebracht aan het koningsbal van onze Doonenburgse schuttersvrienden. Dat maakt het waarschijnlijk nog vroeger.”



We werden op de heenweg wel wakker gehouden door onze busschauffeur, Hij meldde even dat we voor vragen altijd bij hem terecht konden.

10:10 – Buschauffeur: “Mocht je vragen hebben tijdens de reis, ik zit links voorin, mocht ik er niet zijn wacht dan even ik ben zo weer terug.”

Hierna gaf Jan Wannet nog uitleg over een nieuwe aanwinst in het archief. Meer hierover elders in de kroniek.

10:30 – “Jan Wannet is uitgesproken, het ging allemaal sneller dan verwacht. Het publiek reageerde enthousiast op de woorden van de Gangulphus generaal. Over een paar minuten gaan we in de bus een bingo organiseren.”

De allereerste winnaar van de bingo was ons nieuwe lid Harry ten Have, Harry won een bellenblaasset. Verder won o.a. Stef Arends een vogelvoerbakje, Een hoed was er voor Jan Wannet en Frits van Brummelen won een blok groene steekschuim om een kerststukje mee te maken.

Na gestopt te hebben bij de McDonald's aan de grens kwamen we om 13:30 aan in het centrum van Wilrijk. Buiten het feit dat Hugo bij het verlaten van de bus nog enige verwonding opgelopen heeft en daarvoor naar de eerste hulp moest, ging alles voorspoedig.

Om 15:30 zaten we nog steeds te wachten op het begin van de optocht, ware het niet dat het gezellig was anders had het te lang geduurd. Om 15:45 begint de optocht.



15:50 - “We staan weer stil, dit zal niet de eerste keer worden vandaag.”

17:10 – “De optocht is ten einde het was een druk bezochte tocht. De Wilrijkse bevolking heeft een aantal keer hun creativiteit losgelaten op de afbeelding op onze vlaggen. Een zwaan is vaak genoemd, maar een gans was niet zeldzaam. Verder heeft een snuggere Wilrijker opgemerkt dat dit warempel wel een ganzenstoet leek. Er was ook een jongetje die toen wij langs liepen uitschreeuwde dat blauw zijn lievelingskleur was, nou dat moeten we hebben.”

Na afloop hebben we een kwartiertje in het centrum van Wilrijk samen met “1.500 gekostumeerde deelnemers” onze voeten laten rusten alvorens wij weer 175 km richting Huissen rijden. Over vijf jaar weer?





GELDERSE SCHUTTERS FEDERATIE symposium Immaterieel erfgoed.



Vrijdag 15 oktober 2010 was de Gelderse Federatie uitgenodigd om een stand in te richten bij het immaterieel erfgoed in Utrecht. Dit was georganiseerd door het Nederlands Centrum voor Volkscultuur.

Immaterieel erfgoed omvat tradities en rituelen, die mensen zo belangrijk vinden, dat zij niet willen dat ze verloren gaan. Het is cultuur die wij willen doorgeven aan volgende generaties.

In elke gemeente zijn vaak meerdere organisaties of groepen, die zich inzetten voor immaterieel erfgoed. Dat doen zij door een bepaalde tradities levend te houden, er onderzoek naar doen en de kennis en vaardigheden te documenteren. Immaterieel erfgoed betreft waardevolle tradities met een historie.



Wij, Jan Wannet, generaal en archivaris van het Gangulphusgilde uit Huissen, Brenda Smit archivaris en vendelier en Wim Sanders voorzitter van de Federatie, vertrokken om 07.00 uur naar Utrecht.

Daar aangekomen was het een mengelmoes van standhouders. Van fierljeppen tot rookworst eten, van volksdansen tot schutterijen en gilden, van sinterklaas tot bloemencorso, valkerij tot fries houtsnijwerk etc etc etc.

We hadden alle drie materiaal meegenomen van huis uit. Jan had vele mooie boeken en beelden over de diverse gilden en schutterijen,

Brenda had stukken uit het archief van de federatie, en Wim had een beamer presentatie over onze federatie en vele foto's van de schutterijen en gildes.

We stonden naast de Brabantse en Limburgse Federatie.

Tijdens de dag hebben we veel aanloop gehad. Veel geïnteresseerden en veel kijkers. We waren alle drie in uniform, wat veel bekijks trok. Voor de middag waren er lezingen van m.n. beleidsmakers over het toetreden tot de UNESCO. En na de middag waren er workshops, die gingen over een specifiek onderwerp.

Al met al was het een lange maar fantastische dag!!!!!!!!!!

Binnenkort word de zorg voor het immaterieel erfgoed formeel geregeld als Nederland



JAN KÖNNING GEINSTALLEERD ALS LID VAN GELDERSE FEDERATIE

Op de najaarsvergadering van 18 november 2010 is Jan Konning geïnstalleerd als bestuurslid van de Federatie van Gelderse schuttersgilden en schutterijen St. Hubertus.

In het verleden zijn er verschillende Huissense Gildenbroeders lid geweest van het federatiebestuur. Bij de oprichting van de Gelderse Federatie in 1947 waren ook Gildenbroeders uit Huissen nauw bij betrokken.



Jan legt de eed af met zijn rechterhand op het schuttenboek



Jan krijgt de versierselen opgespeld door de voorzitter van de Federatie, Wim Sanders.



HET VERHAAL ACHTER ZILVER (18)

Hugo Vermaas



Vaak wordt gevraagd wat de waarde van de koningsschilden en de ketens zijn.

Dit is moeilijk te vertellen. Om een goede waardebepaling te maken moet er een goed taxatierapport gemaakt worden.

In ons land bestaat er een orde van beëdigde taxateurs van gouden en zilveren werken. Hun doel is het taxeren van edelmetalen en edelstenen en het overdragen van kennis. Goud en zilver lenen zich van oudsher voor een kunstzinnige bewerking en worden beschouwd als een kostbaar bezit.

Ieder koningsschild of ander zilveren gildenstuk zijn kunstwerken op zich met hun eigen specifieke stijl en eigen kenmerken, die de geschiedenis en de herkomst kunnen vertellen.

Om dit goed te beoordelen en te omschrijven is een gedegen kennis nodig op het gebied van het materiaal (edelmetaal) de stijlen, de versieringstechnieken en gebruikte en ingeslagen



keurtekens. Ook is het belangrijk het werk van bekende goud- en zilverversmeden te herkennen.

Een taxatie c.q. waardebepaling kan bijv. nodig zijn voor een kostbaarheden- of inboedelverzekering of bij aan- of verkoop van goederen bij bijv. een erfenis.

Een goede taxatie kunt u daarom het beste laten maken door een beëdigd, onafhankelijk, erkend en zaakkundig persoon.

Daarom is het belangrijk alle bezittingen goed te omschrijven, er foto's van te maken en dit alles goed vast te leggen en op te slaan. Het boek Huissens Gildenzilver vanaf 1554 is hier een goed voorbeeld van. Ook de nieuwste koningschilden en de door de gilden ontvangen prijs- en herdenkingsschilden zijn op deze manier vastgelegd.

Maar er zijn ook nog verschillende waardebepalingen.

Nieuwwaarde: Onder nieuwwaarde wordt verstaan het bedrag wat nodig is om een nieuw voorwerp van het dezelfde soort en kwaliteit aan te schaffen.

Vervangingswaarde is het bedrag wat nodig is om een voorwerp van het dezelfde soort en kwaliteit aan te schaffen. Het verschil met de nieuwwaarde is, bij vervangingswaarde behoeft het voorwerp niet nieuw te zijn.

Dagwaarde: Onder dagwaarde wordt verstaan de nieuwwaarde onder aftrek van het bedrag wegens waardevermindering, veroudering of slijtage.

Veilingwaarde: Dit is de geschatte opbrengst bij een erkend veilinghuis terwijl de

handelsdagwaarde een directe opbrengstwaarde uitdrukt.



Verkoopwaarde is de geschatte opbrengst bij verkoop aan een particulier of handelaar.

Executiewaarde is de opbrengst bij onmiddellijke verkoop aan een handelaar.

Maar er is ook nog een emotionele waarde, deze is niet in een bedrag uit te drukken.

Het Gilden bezit een groot aantal zeer exclusieve zilveren stukken van historische waarde. Deze zijn dus, ook al buiten de waarde van zilver, van een onschatbare waarde, laten wij er zuinig op zijn.

Het is actueel om gouden en zilveren sieraden te verkopen omdat de waarde van het materiaal (de goud- en zilverprijs) nu zo hoog is. Maar pas op wat je inlevert en waar je dat eventueel doet. Bij het inleveren wordt alleen naar het gewicht gekeken terwijl het sierraad in z'n geheel veel meer waard kan zijn.

Want bedenk; geld is wat je krijgt, waarde is wat je kwijt ben.



UIT HET FOTOARCHIEF.

In 2011 is het 350 jaar geleden dat het Sint Laurentiusgilde werd opgericht.

In het weekend van 27, 28 en 29 mei 2011 zal dit ook gevierd worden.

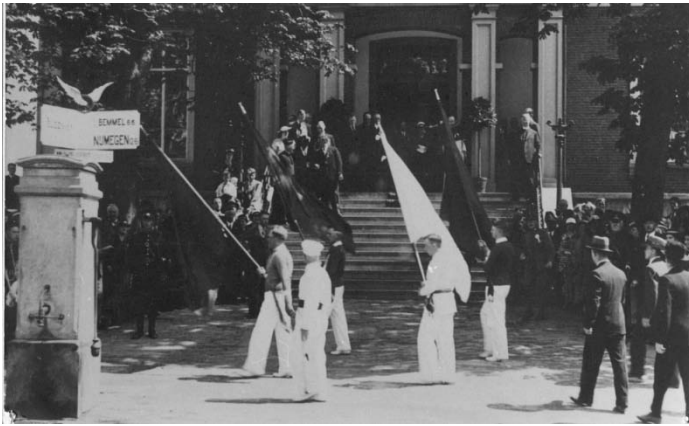
Dat de Gilden in het verleden herdenkingen en feesten konden organiseren is zeer bekend.

Uit het archief enkele impressies van grote door de Gilden georganiseerde feesten.



1936, 525 Jaar Sint Gangulphus en 275 jaar Sint Laurentius, een foto op de Dijk thv de markt. Koning: A.H.W. Janssen (de bakker) op de achtergrond.

Zie ook de Historische kledij !



1936, voor het gemeentehuis op de markt. (ter hoogte van AH)
Op het bordes: Burg.C.Dony.



De sticker uit 1986, 450 jaar Gilden Huissen. Er werd toen een hele feestweek georganiseerd, met medewerking van verschillende verenigingen.



500 jaar
Beleg & Ontzet
Huissen 21 - 22 - 23 Juni

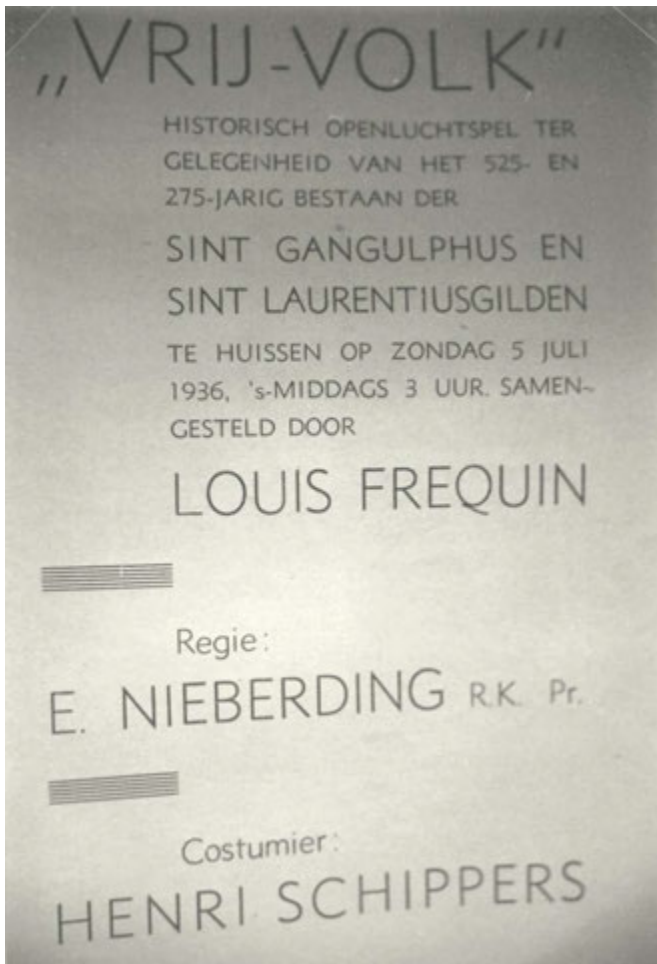
Vrijdag 21 Juni 19.30 - 00.30 uur	Showorkest Boulevard Bennies Solo Show
Zaterdag 22 Juni 10.00 - 18.00 uur	Gildenteesten met vuurvechten Oude Ambachtenmarkt Ringsteken, Wagenspelen Folklote muziek
20.00 - 00.30 uur	Phoenix Showband Tevens Koopavond
Zondag 23 Juni 12.00 - 18.00 uur	Historische Gildenmaaltijd Oude Ambachtenmarkt Koningschiëten

heijting h heijting b.v.

Jansen
TOTAAL WONEN

Boven:
Historische optocht in
1986. Op
verschillende plaatsen
waren er stadspoorten
geplaatst.
2002, 500 jaar Beleg
en Ontzet.

Aankondigingsbord.



Een openlucht spel werd er in 1936 opgevoerd, op zondag 5 juli.



2002 500 jaar beleg en ontzet. Koningen: Henk Lippmann en Ivan Matthijssen.



KAPSALON
HENDRIKSEN

Van Wijkstraat 21,
Huissen

TEL: 3250580



OKTOBERFEEST SITTARD







de Huessensche Poort



Uw opticien,
voor zorg in zien.

www.polman-optiek.nl

Langestraat 64 6851 AS HUISSEN Tel. 026 - 3251974

Kim's
SCHOENEN MODE
Vierakkerstraat 48, 6851 BG Huissen. Tel. 026-3120420
www.kimsschoenenmode.nl



SINT SEBASTIANUS

Sjoerd Wannet



Na de Gilden heiligen van Huissen en Angeren komen we nu bij Gendt. Het schuttersgilde Sint Sebastianus. Sint Sebastianus is een naam die we veelvuldig tegenkomen in het Gildewezen.

In het jaar des Heeren, 260 werd Sebastianus geboren in Narbonne. Een plaatsje in het zuiden van Frankrijk. Zijn ouders waren Christen, maar waren dat wel in het geheim. Narbonne viel namelijk onder het Romeinse rijk en in die tijd werden Christenen nog vervolgd in het Romeinse rijk.

Het Romeinse rijk zelf was er niet zo goed aan toe in 260 na Christus. Op dat moment was

Postumus keizer in Rome, alleen er was al weer een tegenkeizer opgestaan. Postumus bleef niet lang keizer, in 269 na Christus werd Postumus vermoord door zijn eigen tijd.



Het was de tijd van de Soldatenkeizers. Een roemerige tijd waarbij het hele Romeinse rijk ontwricht raakte. Elke generaal of consul in het Romeinse rijk had de ambitie, en vaak ook het leger, om keizer te worden. De gemiddelde regeringsperiode van een keizer was ook maar een aantal jaar. Je kunt wel zeggen dat het Romeinse rijk in een periode van 235 tot en met 248 na Christus in een constante staat van burgeroorlog verkeerde.

Geen fijne tijd voor Sebastianus om op te groeien. Gelukkig voor Sebastianus bood de Katholieke kerk in Narbonne bescherming voor Sebastianus en zijn ouders. Mede hierdoor groeide Sebastianus op tot een vroom Christen.

Alleen toen Sebastianus 20 jaar was begon het leven in Narbonne hem vreselijk te vervelen. Hij zocht het avontuur op. En in 280 na Christus verliet Sebastianus Narbonne om zich aan te sluiten bij een opstandige generaal, Marcus Carinus. In zijn leger werd Sebastianus vrij snel opgenomen, omdat Sebastianus een uitmuntend boogschutter was.

Onder het leger van Marcus Carinus beleefde Sebastianus vele avonturen, totdat ze in 283 de Tiber overstaken en Rome veroverde. De generaal Marcus Carinus werd toen keizer Carinus. Al zijn soldaten werden beloond en ook Sebastianus steeg in aanzien.

In de tijd dat Sebastianus in Rome verbleef begon hij zich steeds meer te bekommeren om het lot van de Christenen. Ze werden nog steeds vervolgd. In het geheim hielp Sebastianus vele Christenen.



Alleen na 2 jaar keizer te zijn geweest werd Carinus vermoord in 285 na Christus. De volgende keizer die Rome veroverde was Diocletianus. En Diocletianus was een energieke keizer. Door zijn hervormingen van het Romeinse rijk kwam er einde aan het tijdperk van de Soldatenkeizers en keerde de rust grotendeels weer terug in het Romeinse rijk. Diocletianus deelde het Romeinse rijk namelijk in tweeën, die elk zijn eigen keizer en caesar (onderkeizer) hadden.

Diocletianus herkende ook de grote kwaliteiten van Sebastianus en benoemde hem tot lid van zijn lijfwacht, de Praetoriaanse garde. Als onderdeel van de Praetoriaanse garde verrichtte Sebastianus vele wonderen en hielp de Christelijke gemeenschap waar hij kon. Dit allemaal in het geheim, want de Christenen werden nog steeds vervolgd onder Diocletianus.

Dit ging 3 jaar goed, tot in 288 na Christus werd ontdekt dat Sebastianus Christen was. Een mede Praetoriaan verraadde hem. Hierdoor viel Sebastianus in ongenade bij Diocletianus en die beval dat Sebastianus geëxecuteerd moest worden. Sebastianus werd opgepakt en meegenomen naar de hoofdtempel van Mars, de god van de Oorlog. Op het Marsveld werd Sebastianus doorzeefd door pijlen en stierf een martelaarsdood.

Sebastianus werd in een latere tijd tot heilige verklaard en is de patroonheilige van: het Schuttersgilde te Gendt, boogschutters, soldaten, jagers, kleermakers en brandweerlieden.



NOBELE ORDE VAN DE PAPEGAY

PLECHTIGE INVESTITUUR EN EEN WEEKENDJE ANTWERPEN

Frank Berendsen

Na enigszins aandringen van een aantal jongeren of we niet eens een investituur mee mochten maken omdat dat ons geweldig leek, hadden we het voor elkaar...

Op 31 oktober was het dan zover met een delegatie van 11 personen richting het “zonnige zuiden”. Om 10 uur zou een ieder zich melden bij de Gouden Engel. Maar aangezien er weer eens mensen te laat waren vertrokken we pas rond een uur of 10 voor half elf. De reis verliep voorspoedig en we waren dan ook lekker snel bij ons rustpunt namelijk het vaste tankstation waar je zulke mooie kleurplaten kunt krijgen.

Eenmaal in Antwerpen verliep het helemaal vlekkeloos namelijk Frits v. B stond al met de auto in parkeergarage terwijl in de wagen van Eric W. de spanning gestaag begon op te lopen. Die waren namelijk bij een stoplicht vergeten rechtsaf te slaan en probeerden op een parkeerplaats voor politie agenten enigszins contact op te nemen met de overige expeditie leden hetgeen hopeloos faalde, aangezien de rest in een parkeergarage stond te wachten waar men zoals je weet geen bereik is.

Door kordaat optreden van Jan Giessen heeft deze expeditie toch het desbetreffende punt bereikt zonder overmatige stress.

Allemaal aangekleed en gesteven en gestreken naar het vestigingsadres van de Nobele Orde van de Papegaay of zoals in



de wandelgangen genoemd wordt: ORDO NOBILIS PAPEGAYI. Hier een leuke ontvangst in een mooie zaal met allemaal broeders en zusters in kledendracht. Allen die hier nog nooit geweest waren, waren ook aardig onder de indruk.



Na de oriënterende kop koffie moesten we naar boven, naar een grote zaal waar de plechtigheid zou worden gehouden. Deze werd op indrukwekkende wijze geopend door de ceremoniemeester (lees vader van Kim). Het gehele gevolg kwam binnen en het kon beginnen... het officiële gedeelte werd heel netjes afgehandeld met hier en daar een leuke anekdote en een orde die op vreemde plaatsen moest worden opgespeld. Ook onze vriend Tom uit Epe heeft er een gekregen voor bewezen diensten. Na het officiële gedeelte werden allen verwacht in de grote zaal



op de beneden verdieping om met elkaar een drankje te nuttigen. De aanwezige vendeliërs hebben toen op de binnenplaats een vendelhulde gebracht aan de zojuist gedecoreerden

Beetje jammer het ging best goed maar de regen gooide roet in het eten, waardoor we werden geacht om het geheel in te korten dus Nico kapte hem af en de vendeliërs hebben afgesproken om volgend jaar terug te komen om een goede sessie te laten zien.

De borrel liep inmiddels op een einde, en wie werden er weer naar buiten geveegd.... Je hoeft er geen raketgeleerde voor te zijn om het antwoord te weten...

De koning van het Gangulphusgilde tezamen met zijn koningin en zijn generaal gingen nog door met feesten tijdens een formeel etentje . De jongeren hebben zich hiervan gedistantieerd en hebben het te verblijven hotel opgezocht om daarna nog een eigen informele avond van te maken.

We hebben met ons allen een geweldig weekend meegemaakt en vele nieuwe en leuke broeders en zusters uit verschillende landen ontmoet, waarbij we de gilden uit ons prachtig rijnstadje netjes op de kaart hebben gezet.



KERSTMIS 2010

Pastor W. Holterman osfs

Kerstmis is elk jaar opnieuw een feest met een grote geladenheid. De sfeer van licht in het donker, van bekende kerstliederen, de beelden in de kerststal: ze roepen iets op van een diep heimwee, een zoeken van een thuis. “Vrede op aarde”: zo klinkt het in alle toonaarden, maar misschien wel het meest in onszelf. Vrede met onszelf, met de mensen, die ons lief zijn. Maar ook vrede voor onze wereld. En eigenlijk willen wij ook wel die ‘mensen van goede wil’ zijn. We staan open voor vrede. We willen er ook aan meewerken. Individueel maar ook als Gilden van Sint Gangulphus en Sint Laurentius. In die zin staan jullie midden in onze gemeenschap en proberen die waarden van “Broederschap, Trouw en Dienstbaarheid” waar te maken. Het zijn waarden, die dat Kind van Bethlehem ook hoog in het vaandel had geschreven. Ze hebben heel diep-christelijke wortels. Daarom is het ook een goede traditie om jaarlijks een aantal malen ‘op te trekken’: om te laten zien waar je voor staat, maar ook om je opnieuw te laten gezegen en inspireren door het voorbeeld van dat Kind van toen.

Kerstmis 2010 krijgt voor mij ook een andere lading. Het staat in het teken van mijn afscheid: afscheid als pastoor van “De Levensbron”, maar ook als Oppergeneraal van de Gilden. En als ik op die periode van ruim elf jaar terugkijk dan moet ik zeggen, dat ik me bij jullie steeds heel goed heb thuis gevoeld, vanaf het begin. Voor zover het in mijn vermogen lag, ben ik voorgedaan in vieringen, waarin jullie vertegenwoordigd waren. Ook bij andere gelegenheden heb ik “acte de presence” gegeven. Vaak heb ik



genoten van jullie historisch bewustzijn, maar het meest van de onderlinge broederschap. Daarvoor wil ik jullie dan ook heel hartelijk bedanken. Voor mij was het een genoegen om zo samen te mogen optrekken.

Kerstmis 2010: ook een wens voor jullie. Een wens om onderlinge vrede, om goedwillendheid, om gelovig vertrouwen in de toekomst, om onderlinge vriendschap en trouw. Een wens ook, dat het jullie goed mag gaan in de jaren, die gaan komen. Dat jullie mogen blijven werken aan jullie idealen en dat heel de Huissense gemeenschap daarvan dankbare getuige mag zijn. Het ga jullie en allen, die jullie dierbaar zijn, heel goed tot in lengte van dagen.



Kerkwijding, Pastor Holterman neemt voor de laatste keer als oppergeneraal de vendelhulde in ontvangst.

Gilden van
Sint Gangulphus en Sint Laurentius
binnen de stad Huissen



1411 ★ 1536 ★ 1661

Het Sint GANGULPHUSGILDE ontstond uit een fusie (in 1536) van het Sint ANTONIUS en het Sint JORISGILDE (daterend uit 1411)

"In den jeare ons Heeren duysent vijfhondert ses und dertich heeft die Eerendtfeste und Vromen Joncker Elbert van Pallandt, Erfmarschalk, onseren drost und amptman in stadt und wegen ons Genedigen lieven heeren, mit toedoen Richter Burgemeijster Schepenen en Raidt en die gemeine Burgeren en Burgers Kijnderen Van Huessen, van die twee schutterije ende Broederschappen nementlich Sancti Anthonius ende Georgius, om meerdere liefde, vrundtschap en eendracht to halten, een schutterij ende Broederschap gemeakt geheyten Sanctus Gangulphus Schutterije und Broederschap".

Aldus het relaas uit het fusieverdrag.

Het Sint LAURENTIUSGILDE werd in 1661 opgericht als "jong gesellen schutten compagnie" met consent van de landsheer, Keurvorst Friedrich Wilhelm von Brandenburg, wegens verleende krijgsdiensten. In het oude Gildenboek staat vermeld:

"De Broederschap der jonge Gesellen is opgericht in het jaar 1661 onder de regering van den Doorluchtigsten Keurvorst von Brandenburg Hertog von Cleef Glorieuzer Gedagtenis".

Sinds 1986 zijn beide Gilden koninklijk onderscheiden.